

Ավետիք Իսահակյան

Ազատության գանգ

Ազատության Ջա՛նգ, դու վե՛հ դողանջե՛
 Կովկասյան վսե՛մ, վե՛ս բարձունքներից,
 Ինչպես մրրիկ՝ շաչե՛, շառաչե՛,
 Մինչև սիգապանձ ազատն Մասիս:

Անհագ վրբեժի և ընթոստացման,
 Ե՛վ բուռն ցասման բարբառը հնչե՛,
 Ժողովուրդների անկա՛խ, ինքնիշխա՛ն՝
 Դաշն ազատական խրոխտ դողանջե՛:

Լեռներից խրճիթ, և ձորերից – ձոր,
 Եվ սրտերից սիրտ ձայնդ թո՛ղ թռչի,
 Եվ ընդվրզումի պատգամդ հզոր
 Հավիտյան անլուռ երբեք թո՛ղ չհանգչի:

Ընթոստ ոգինե՛ր, թև առե՛ք, հասե՛ք,
 Եվ գանգահարենք ամո՛ր, միահամո՛ւտ.
 Չանգն ազատության գանգահարեցե՛ք
 Կովկասի համար հանո՛ր, ընդհանո՛ր:

Եվ որոտա՛, Չան՛գ, և արթնացրրու
 Դարավոր նիրհից Մասիսն ու Կազբեկ,
 Թափ տո՛ր թևերդ, արժի՛վ լեռներո՛ւ,
 Քրնած առյուծներ, բաշերդ թոթվե՛ք:

Եվ բավական է՝ անարգ լրծի տակ
Մենք ստրուկ մնանք՝ ձեռներըս շրդթա,
Կապանք փշրելու մեզ թո՛ւյն ու կրրակ,
Մեզ ուժ և կորով, վրբեժ որոտա՛.

Եվ մեզ ամենքիս մրոնչա՛, կոչե՛
Մահվան ու փառքի դաշտը պայքարի.
Սրբբազան ռազմի շեփորը գոչե՛
Ընդդեմ բռնության, ամբարիշտ Չարի:

Եվ ազատության նորոգ արևի
Ոսկի ներբողը, Չա՛նգ, գրվարթ հրնչե՛.
Բյուր գագաթներից ազատ Կովկասի
Սուրբ եղբայրության տոնին մեզ կանչե՛:

1903

Ղազարապատ